

fordelagtigt at lave private pensionsordninger. Det er i forvejen alt for gunstigt. Jeg har sagt det før i debatten, så jeg skal ikke gøre meget mere ud af det, men jeg vil bare sige, at begunstigheden af private pensionsopsparinger i dag koster de offentlige kasser ca. 50 mia. kr. i tabt indkomstskat og i tabt realrentebeskatning, 50 mia. kr.! Det svarer næsten på øre til det, vi i dag giver landets folkepensionister.

Det er altså et meget stort beløb, vi taler om, som går tabt på grund af den måde, vi har indrettet beskatning af private pensionsordninger på. Nogle af pengene kommer igen på et senere tidspunkt, men det giver under alle omstændigheder en ualmindelig asocial fordeling af, hvem der får tilskud til deres pensionsopsparing, og hvem der ikke får det.

Det er altså således i dag, at arbejdsløse og syge, der har meget lidt i indkomst, og som ikke har fast arbejdsindtægt, får 0 kr. i tilskud til deres alderspension, mens bankdirektøren med millionindtægten får et skattetilskud på 100.000 kr. eller mere om året til sin private pensionsformue.

Jeg vil sige, at hvis vi fjernede skattebegunstigelsen af de private pensionsordninger, kunne vi fjerne underskuddet på årets finanslov og på sigt fjerne statsgælden, og på den måde kunne vi skabe et godt og solidt grundlag for en høj folkepension til alle. Og jeg er sådan set enig, når der udtrykkes bekymring for, om der også er en høj folkepension om 10 år, 20 år, 30 år.

Men det største problem og den største grund til at være usikker er den store statsgæld og de store renteudgifter. Det er jo lige præcis tyngden af renteudgifterne på vores statsfinanser, der gør, at vi hele tiden presses til at skrue ned for f.eks. pensioner eller til ikke give den vækst i pensionerne, som vi kunne tænke os. Og dér skal vi altså igen holde fast i, at grunden til, at vi i dag har så stor en statsgæld, er – og jeg vil sige ene og alene – at vi har fradragsordningen for private pensionsopsparinger.

Det er derfor, jeg synes, at debatten i dag og den foreslåede dagsorden sådan set skøjter fuldstændig hen over det fundamentale problem for både dagens statsfinanser og fremtidens folkepensionister.

Jeg vil sige, at vi kunne løse mange problemer, hvis vi fjernede den fradragsordning, og derfor vil vi altså ikke gå med til noget, der bare peger på at forbedre skatteordningen for private pensionsordninger. Tværtimod. Vi synes, at den burde afskaffes.

Så vil vi også kunne undgå den meget uheldige udvikling, vi har i øjeblikket, som er udmærket illustreret i rapporten fra regeringen om pensionssystemet. Hvis vi tager 1994, hvor vi ikke engang havde fået de private pensionsopsparinger fuldt udviklet, kan vi se, at de 7.000 rigeste pensionister i landet modtager tre gange så meget i pension – ikke i alle mulige andre indtægter, men i pension – som halvdelen af landets pensionister får i pension. Allerede dér er vi begyndt at have en meget stor adskillelse.

Kigger vi så frem til år 2040, så vil vi se, at de, der har en 9 pct.s pensionsordning og en almindelig indkomst, til den tid vil få en halv gang mere i pension end dem, der ikke har en pensionsopsparing, fordi de har været syge eller arbejdsløse.

Hvis regeringen – det turde den åbenbart ikke, men det vil jeg opfordre den til at gøre – hvis regeringen havde regnet ud, hvordan det så ud med dem, der har en 15 pct.s pensionsordning, som de fleste ude i det private erhvervsliv jo har, så vil vi med de fordele, der er i dag, få en helt anden indkomstadskillelse mellem dem, der får en pension, og dem, der ikke får en pension, som de bedst stillede får oven i de indtægter, de i øvrigt måtte skaffe sig. Det er urimeligheden i fremtidens pensionsindretning. Det er sådan, den udvikler sig.

Lad os så sige, at vi skal kigge lidt på de særlige problemer, der er for private pensionsopsparere. Det går jeg da gerne ind i. Så synes jeg da, at de liberale partier skulle tage fat i urimeligheden i, at fremtidens pension skal afhænge af, hvor heldig man er som spekulant. Det er jo sådan, at hvis man er uheldig og får placeret sine penge i et dårligt pengeinstitut eller er blevet medlem af en pensionskasse, som er dårlig til at forrente ens penge, så kan man altså komme ud for, at ens forrentning af pensionsformuen er en tredjedel af det, som de, der er mere heldige, får. Deri ligger faktisk endnu større indkomstforskelle gemt, større end dem, som kommer ud af samspilsproblemer.

Eller lad os tage den forskel, der er, hvis man er medlem af en pensionskasse, hvis medlemmer har høj dødelighed, stor nedslidning, og hvor der er mange førtidspensionister. Så får man en meget lavere pension, selv om man har indbetalt det samme som den, der er medlem af f.eks. Juristernes & Økonomernes Pensionskasse eller en anden, hvor arbejdsforholdene er bedre og levetiden længere.